

til at omtale en Sag, der har vakt saa megen Opmærksomhed og Medfølelse omkring i Befolkningen. Det kan heller ikke være Andet end Hjært for Enhver, der synder med den Slags Ting, at lægge Mærke til den varme Interesse, hvormed vistnok baade Regjeringen og Folkethinget tage paa de Sager, der vedkomme Sømandens Ve og Vel. De vilde maaste faae Leilighed til endnu yderligere at skjænke dette Spørgsmaal om de Vilkaar, hvorunder Sømanden tjener sit Brød, en tydeligere Underfølgelse, dersom vi i dette Dieblit havde en Statistik over de mange Menneskeliv, der ere gaaede tabte i dette Efteraars Storme, selv om de have været betryggede af de allerbedste Fartøier. Det er jo kun en Tilfældighed, at vi her have faaet saa nogle Kjendskab til Bestaffenheden af det paagjældende Skib, som vi have, ibet det er strandet; var det gaaet under — besynderligt, at det ikke er flet! — paa selve Reisen, vilde det have været eet af de mange Tilfældes Tal, som aldrig oplyses. Jeg indrømmer, at det er et Nygtskød mere for den Stemning, som ogsaa udtalte sig — og jeg skal tilføje varmt — her i Thinget, for at der bør gjøres Noget fra Lovgivningsmagtens Side for at oprette et Tilsyn med Skibenes Tilstand og Belastningsforholdene. Hvorvidt den Form, hvorunder Regjeringen og Landstinget have foreslaaet dette, var den helbige og rigtige, derom skal jeg ikke ytre mig her. Det har allerede været een Gang til Forhandling i Folkethinget, og Sagen kommer jo meget snart herind igen og staar jo til fri Underfølgelse. For Bennerne af, at der gjøres Noget og gjøres noget Alvorligt og Godt under Sagtagelse af Intereserne og Humanitetsensyn til alle Sider, som den ærede sidste Laler rigtig fremhævede, vil jo Leiligheden dertil komme til at foreligge. Jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at man ikke for meget maa tabe sig i det enkelte Tilfælde, naar man skal fastsætte almindelige Regler for et saadant Forhold, og jeg tror, at dette kun er eet Moment til Overveielser, men at der er uendelig mange andre Momenter, der maa tages med for at afgjøre, hvilken Betydning dette her konstaterede Tilfælde kan faae ved den endelige Afgjørelse af den omhandlede Sag. Den høitærede Indenrigsminister er kommen med Oplysninger til os om forskellige Forhold. Der savnes imidlertid efter min Formening Noget i den meget ærede Ministers Meddelelse, som jeg kunde ønske at faae at vide. Saavidt jeg har forstaaet den høitærede Minister, har den paagjældende Redningsbaad været brugt til at redde Mennesker to Gange før, men det blev ikke, saavidt jeg hørte, nævnt, med hvilket Resultat, og heller ikke, hvilken Dom der er bleven fældet over Redningsbaadens Brugbarhed i de paagjældende Tilfælde, og under hvilke Forhold paa Søen disse Redningsforsøg fandt Sted. Der er heller ikke

blev nævnt af den ærede sidste Laler, og som staar omtalt i Bladene, at man har tilbuddet — jeg tror, det var nogle af Redningsbaadens Mandskab — at gaa ud med en almindelig Fisserbaad og prøve Lykken med den, men at det ikke flette. Er dette rigtigt? Hvorfor blev det ikke værktat? Jeg tror, at det er et Spørgsmaal, som maa besvares i Forbindelse med, at der gives en yderligere Belysning af dette Forhold. Thi det er Et, at det er et daarligt Skib, der strandede, men noget Andet er, og det betones skarpt, at dette Skib kan staa 3—400 Favne fra Land i nogle Timer, uden at nogen af Mandflabet bliver reddet. Dette er noget Andet, noget aldeles Uafhængigt af Skibets Tilstand, thi dette Forhold maa jo være det samme, enten Skibet var godt eller ikke, det er blot det Faktum, at det kan staa saa længe og saa langt fra Land, og Søen, siger man udtrykkelig, gif ikke høit dengang. Det forekommer mig altsaa, at der er forskellige Forhold at oplyse. Jeg har dernæst ikke bemærket — maaste jeg har overset det — nogen Betretning om Folkelisten for dette Skibs Vedkommende. Jeg veed ikke Noget om, at jeg har set det opgiuet. Det forekommer mig stundom, at Autoriteterne ere noget langsomme med at bekyndtgjøre den Slags Oplysninger, som man ogsaa af humane Hensyn gjerne burde have saa snart som muligt. Naar Skibsjournalen er kommen iland, er det ogsaa muligt, at den fornødne Oplysning om Folkelisten er det. Man har set oplyst, at de fleste af Folkene vare af vor Nation. Men det er jo ligegyldigt. Derimod er det ikke ligegyldigt hverken for dem, som have Naarværende iblandt dem, eller for dem, som ikke have det, at faae at vide, hvem de Forsulykkede ere. Er det flet, og kunde det være flet? Jeg veed det ikke; men ere de to Tilfælde tilfælde, forekommer det mig, at der heri ligger en Forfeelse, en Forsømmelse, som det kunde være af Betydning at faae omtalt fra Autoriteternes Side. Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, jeg gjerne vilde reise ved denne Leilighed. Den ærede Laler for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) berørte, at dette Skib er udgaaet fra England, og at det maatte forundre ham, at de engelske Autoriteter ikke havde stoppet et Skib, der var i en saadan Tilstand. Nu veed jeg ikke i dette Dieblit, om den engelske Lovgivning forbyder dette, jeg erindrer ikke, hvorvidt Autoriteterne have denne Myndighed; men hvis dette besvares bekræftende, og hvis det forholder sig rigtig, at dette Skib har kunnet ride Stormen af paa Rheden, medens andre Skibe gif iland og maatte strande, er der dog nogen Tvivl om, hvorvidt dette Skib har været saa flet, som det nu siges; ogsaa i saa Henseende forekommer det mig, at Retfærdigheden ligeoverfor Medborgere, de paagjældende Rhedere, maatte kræve, at man gif Oplysning. Men selv om